

Marike Smilde, coach en interim-manager

'Wie zegt dat stiefmoederen gemakkelijk is, liegt'

"Poeh, wat is dit moeilijk. Dat heb ik die eerste jaren vaak gedacht. Inmiddels zijn de kaarten geschud en hebben wij – mijn man en ik, zijn ex-vrouw en haar nieuwe partner en de kinderen – een balans gevonden, maar die beginjaren waren soms lastig. Wie zegt dat stiefmoederen gemakkelijk is, liegt.

Alexander en Julia waren vijf en drie toen ik een relatie kreeg met hun vader. Hij en zijn vrouw waren pas een jaar uit elkaar, de kinderen waren verdrietig en ik wist niet hoe ik me moest verhouden tot hun moeder. Ik kwam mezelf voortdurend tegen. Steeds was ik bezig met het definiëren en herdefiniëren van mijn eigen rol.

Om me heen zag ik meer samengestelde gezinnen, ik zag de successen, maar vooral de mislukkingen. Zestig procent van de stiefoudergezinnen valt uiteen. Zestig procent! Het moet

toch mogelijk zijn om dat cijfer naar beneden te krijgen, dacht ik. Vanuit dat ideaal begon ik mijn ervaringen op te schrijven.

Al snel merkte ik dat ik niet alleen schreef vanuit mijn rol van stiefmoeder, maar dat ik ook mijn jarenlange ervaring als interimmanager en managementcoach van stal haalde. Ik concludeerde dat ik in mijn werk dezelfde dingen doe als in mijn samengestelde huishouden. Nooit dender ik een organisatie binnen met de houding dat ik wel weet wat goed is. Nee, ik verken een organisatie, zoek uit hoe de lijnen lopen, ik stel open vragen, kijk wat goed gaat en maak dat wat ik waarneem bespreekbaar. Kennelijk was ik ook thuis aan het managen; aan het stiefmanagen.

Sindsdien geef ik ook coaching, aan ouders en stiefouders. Op een liefdevolle, nuchtere en optimistische manier breng ik hun bij wat ik zelf leerde; dat zij hun rollen moeten vaststel-

len en rolvast moeten zijn. Hun liefdesrelatie moet daarnaast staan als een huis. Die relatie is de as; die bepaalt het succes, en de kinderen volgen. De biologische ouder leer ik dat hij de stiefouder moet steunen. Doet hij dat niet, dan is de stiefouder weg.

Ouders en stiefouders houd ik ook voor om realistische verwachtingen te hebben. Wie denkt vlekkeloos een nieuw gezinnetje te kunnen stichten, komt van een koude kermis thuis.

Laatst coachte ik een stiefvader die voor zichzelf een leuke vaderrol zag weggelegd, nu de biologische vader uit beeld was. Natuurlijk was hij niet ineens een nieuwe vader! Een kind staat niet te springen om een stiefouder. Die is er immers de personificatie van dat het nooit meer goed komt tussen zijn ouders.

'Voor een kind personifieert een stiefouder dat het nooit meer goed komt tussen zijn ouders'

Dat zestig procent van deze gezinnen uiteenvalt, vind ik hartverscheurend. Vooral omdat de betrokken kinderen opnieuw een breuk meemaken. Zelf heb ik altijd het gevoel gehad dat ik invloed had op het welslagen van onze relatie, dat ons gezamenlijke huishouden viel te stiefmanagen. Dat wil ik overbrengen op ouders, maar vooral op al die liefdevolle en goedbedoelende stiefouders.

Niet alleen DNA bepaalt of mensen gelukkig zijn met elkaar, ook een gedeeld leven. Ik houd van Alexander en Julia omdat ze de kinderen van mijn vriend zijn. Maar ook omdat ze dus bij mij horen. Dat vreugdevolle besef, dat gun ik elke stiefouder."

HINKE HAMER

Marike Smilde: Stiefmanagement.

Elikser, Leeuwarden; 215 blz. € 18

'Het dossier' doorwoekert de taal van politici. Waarom eigenlijk? Hans de Bruijn vindt dat we best zonder kunnen.

Dossier

Het woord 'dossier' is het politieke taalgebruik binnengeslopen. Een Kamerlid is woordvoerder 'op het dossier klimaat' en is bezorgd over 'de voortgang van het dossier'. De Fyra? D66-Kamerlid Van Veldhoven vindt het 'een ramp-dossier'. Obama bespiedt ons? Een ander Kamerlid eist een hoorzitting met alle mensen 'die betrokken zijn bij dit soort dossiers'. Een dossier is een ordner met papier. Is hét symbool van de papieren werkelijkheid. Is ouderwets en muf. Wie zich woordvoerder noemt 'op het klimaatdossier', roept het beeld op dat hij voortdurend in die papieren werkelijkheid verkeert. Belangrijker: 'dossier' is ambtelijke taal, ambtenaren beheren dossiers. Wie het over dossiers heeft, komt over als een verambtelijkte politicus – en dat is heel fout. Het woord 'dossier' is ook overbodig. Ben je woordvoerder 'op het dossier klimaat', bezorgd over 'de voortgang van het dossier'? Nee, je bent woordvoerder klimaat en je bent bezorgd. De Fyra is geen rampdossier, maar een ramp. Een spiedende overheid? Je eist geen hoorzitting met mensen 'die betrokken zijn bij dit soort dossiers', maar met mensen die hierbij betrokken zijn. Ouderwets, muf, papieren werkelijkheid, ambtelijk en overbodig. Niet gebruiken dus, dat woord 'dossier'.